

ולכן הפל יפה. וסוד זה נמסר לבני הכהנה, ולא למחלקי תחומים, משום שהוא סוד עצם של התורה.

כמו כן יש בים, שיש בו כמה בריות מסוימות זו מזו. זהו שכותוב (שם) זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מס' פרחים קטנות עם גדלות שם אניות יהלכון לוינטן וגוי. והכל פלויה זה בזנה (ומתקשר זה בזנה), והכל כמו שלמעלה. ובכל העולמות אין שולט בכל, רק אדם, והקדוש ברוך הוא מעליו.

רבי נהורי סבא פרש לים הגדול, והתרעש הים, ונאבריו כל אוטם שהיו בספינה, והתרחש לו נס, וירד בשבלים ידוועים ללב הים, ויצא תחת הים לישוב אחד, וראה מאוון הבהירות בלון קטנות, והיו מתפללים תפלה, ולא ידע מה אומרים. התרחש לנונס עלה אמר, אשריהם האזכרים שמשתדלים בתורה ויוזעים בסתרי הסודות העליונים. אויל לאוטם שחולקים על דבריהם ולא מאמינים.

מאותו יום, כשההה בא לבית רב ואומרים דבר תורה, היה בוכה. אמרו לו, למה אתה בוכה? אמר להם, משום שעברתי על אמונות דברי חכמים, ופוחד מהדין של אותו העולם.

ויאמר אלהים ייה רקיע בשמים המים (בראשית). רבי יהודה אמר, אלמלא אותו רקיע שפעריד בין מים העליונים למים התתונים, היהת מחלוקת בעולם מהם, אבל הרקיע הזה עושה שלום בינויהם, והעולם אינו מתקים אלא על שלום. בא ראה, הקדוש ברוך הוא נקרא שלום, הוא שלום,

קד מה רבו מעשיך ה'. ועל דא, פלא שפיר. ורקא דא את מסר למאיריהון דיחכמתא, ולא למפלגי תחומים, בגין דאייהו רזא עמיקה דאוריתא.

בגונא דא אית בימא. דעתך ביה ומה ברין דשנין דא מן דא. חדא הו דכתיב, (תהלים קד) זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מס' פרחים קטנות עם גדלות שם אניות יהלכון לוינטן וגוי. וככלא מליא דא בדא (ומתקשר דא ברא), וככלא כגונא דליעילא. ובכלחו עלמיין לא שלטה בכלא בר אדם, ורקוד שא בריך הוא עלייה.

רבי נהורי סבא פריש לימא רבא, ואתרגיש ימא, ואתאבדו כל אינון דהו בארא, ואתרחיש ליה ניסא, וначת בשביבין ידיין בלאא דימא, וונפק תחות יפא ליישובא חדא, וחמא מאינון ברין, קלחו זעירין. ובהו מצלי צלotta, ולא ידע מאי קא אמר. אתרחיש ליה ניסא, וסליק. אמר, זכאיין אינון צדיקיא, דמשתדל באוריתא, וידען סתימין דרי עלי. ווי לאינון דאקליגו על מליחון ולא מהימני.

מההיא יומא, בד הוה אני לבי רב, ואמרי מלטא דאוריתא, הוה בכוי. אמר לייה, אמאי קא בכית. אמר לוין, בגין דעברנא על מהימנותא דמלוי דרבנן, ומסתפינא מדינא דההוא עלא.

ויאמר אלהים ייה רקיע בשמים. (בראשית א) רבי יהודה אמר, אלמלא היה רקיע דאפריש בין מין מין עלאי למטהי, היה פלייגו בעלם מא מניהו. אבל (דף י עב) היה רקיע, עbid שלמא בינייהו, ועלמא לא מתקיימא אלא על שלום. תא חזי, קדשא בריך הוא אקרי שלום, הוא